

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJA

S P R E N D I M A S

2025 m. birželio 26 d. Nr. 21RE-
(AG-379/01-2025)

Vilnius

Lietuvos administracinių ginčų komisija (toliau – Komisija), susidedanti iš narių Eglės Bilevičiūtės, Žydrūno Plytniko (pranešėjas) ir Ingridos Sabaliauskienės (Komisijos posėdžio pirmininkė),

sekretoriaujant Ramūnei Misevičiūtei,
dalyvaujant pareiškėjai,
vertėjai

atsakovės Užimtumo tarnybos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos atstovei,
viešame Komisijos posėdyje žodinio proceso tvarka nuotoliniu vaizdo konferencijos būdu išnagrinėjo pareiškėjos 2025-04-29 skundą (Komisijoje skundas reg. 2025-04-30 Nr. AG-379) dėl atsakovės Užimtumo tarnybos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos 2025-04-01 sprendimo Nr. Sd-1615 „Dėl paramos verslui kurti paraiškos atmetimo“ panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė :

Pareiškėja skunde prašo panaikinti Užimtumo tarnybos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos (toliau – Užimtumo tarnyba) 2025-04-01 sprendimą Nr. Sd-1615 „Dėl paramos verslui kurti paraiškos atmetimo“ (toliau – Sprendimas) ir įpareigoti Užimtumo tarnybą iš naujo išnagrinėti 2025-02-06 paraišką ir priimti naują teisės aktų reikalavimus atitinkantį sprendimą. Paaiškino, kad Užimtumo tarnybai pateikė paraišką paramai verslui (spausdinimui ant tekstilės) kurti (darbo vietai įsteigti). Prie paraiškos pridėjo įrangos įsigijimo variantus ir kitą medžiagą. Užimtumo tarnyba Sprendimu atmetė paraišką, nes prašoma subsidijos suma viršijo vienai darbo vietai steigti leistiną didžiausią paramos dydį (31 minimalią mėnesinę algą (MMA)). Dėl šio kritinio paraiškos trūkumo vadovaujantis ADRPP taikymo aprašo 201.1 papunkčiu paraiška atmesta. Sprendimas neteisėtas ir nepagrįstas, pažeidžia pareiškėjos teises bei teisėtus lūkesčius.

Iki teikiant parąšką, pareiškėja dalyvavo Užimtumo tarnybos organizuotoje konsultacijoje, tačiau nebuvo informuota kaip elgtis, jei planuotos išlaidos viršytų maksimalų finansavimo dydį. Pareiškėja supranta šį reikalavimą ir jo būtinybę. Pažymėjo, kad kartu su paraiška buvo pateikti 7 komerciniai pasiūlymai (pagal skirtingą komplektaciją), kurių sumos buvo nuo didžiausios (apie *duomenys neskelbtini*) tūkst. Eur įskaitant oro filtravimo įrenginį) iki neviršijusios 31 MMA dydžio. Tai reiškia, jog pareiškėja buvo numačiusi alternatyvą kaip įgyvendinti projektą neviršijant nustatytos subsidijos ribos. Atsakovė šios aplinkybės neįvertino. Pareiškėja nebūtinai būtų pirkusi pačią brangiausią įrangos komplektaciją, jei finansavimo sąlygos to neleistų, svarbu, kad būtų suteikta parama. Sprendime konstatuota neatitiktis 31 MMA kriterijui yra nepagrįsta faktinėmis aplinkybėmis, nes pateikti duomenys liudija, jog projektą įmanoma įgyvendinti ir neviršijus nustatyto subsidijos dydžio. Atsakovė neįvertino, jog bent vieno pasiūlymo atveju prašoma paramos suma

neviršija leistino maksimumo. Dėl to Sprendimas negali būti laikomas pakankamai pagrįstu ir teisėtu Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAĮ) 8 straipsnio prasme (pagrįstas objektyviais duomenimis ir teisės normomis).

Pareiškėja paraiškoje pažymėjo, kad savo lėšomis neprisidės, nes pagal galiojusią tvarką bedarbis neturėjo prievolės prisidėti savo lėšomis. Pildant paraišką, pareiškėjai nebuvo aiškiai nurodyta kaip elgtis, jeigu planuojamos išlaidos viršija galimą subsidijos dydį. Pareiškėja buvo pasirengusi padengti bet kokią išlaidų dalį, viršijančią leistiną subsidiją, jeigu tik būtų suteikta parama. Užimtumo tarnyba nebandė išsiaiškinti, ar pareiškėja galėtų sumažinti prašomos sumos dalį, ar sutikti su mažesne subsidija. Toks atsakovės veikimas laikytinas formaliu ir neproporcingu. Proporcingumo principas (VAĮ 3 straipsnio 1 dalies 2 punktą) reikalauja, kad viešojo administravimo subjektų sprendimai neperžengtų to, kas būtina teisėtiems tikslams pasiekti. Šiuo atveju Užimtumo įstatymo tikslas buvo užtikrinti, kad vienam verslo projektui suteikiama parama nebūtų per didelė (virš 31 MMA), tačiau tikrai ne siekis atmesti paraišką net tais atvejais, kai paramos gavėjas sutinka gauti mažesnę sumą. Atsakovė galėjo Sprendime, pavyzdžiui, informuoti pareiškėją, kad maksimali galima skirti subsidija yra 32 178 Eur, ir sudaryti galimybę pareiškėjai patikslinti, ar ji sutinka finansuoti likusią dalį savo lėšomis. Tačiau to padaryta nebuvo – paraiška atmesta.

Pažymėtina, kad gero administravimo principas apima ir viešojo administravimo subjekto pareigą bendradarbiauti su asmeniu. LVAT praktikoje pabrėžiama, kad institucija, turėdama neaiškumų ar pastebėjusi trūkumus, privalo imtis priemonių juos išsiaiškinti, kreiptis į asmenį dėl paaiškinimų ar papildomų duomenų pateikimo, užuot iš karto neigiamai sprendusi klausimą. Ši pareiga bendradarbiauti išplaukia tiek iš bendrųjų principų, tiek iš specialiųjų teisės normų (pvz., VAĮ 3 straipsnio 1 dalies 6 punktą – „svarbių sprendimų priėmimo skaidrumo ir subsidiarumo principas“, taip pat iš konsultavimo pareigos, numatytos VAĮ 36 straipsniu).

Sprendimas priimtas neįvertinus visos pateiktos informacijos ir paaiškinimų, todėl neatitinka VAĮ 8 straipsnio 1 dalies ir 10 straipsnio 5 dalies reikalavimų dėl administracinių sprendimų motyvavimo. VAĮ 10 straipsnio 5 dalyje nustatyta, kad individualiame administraciniame akte turi būti aiškiai nurodytas sprendimo teisinis ir faktinis pagrindas, t. y. pagrindiniai argumentai, kuriais remiantis priimtas sprendimas, bei faktinės aplinkybės, lėmusios tokį sprendimą. LVAT praktikoje pabrėžiama, jog motyvavimas turi būti adekvatus, aiškus ir pakankamas – sprendimą pagrindžiantys argumentai turi atskleisti, kad institucija visapusiškai ir objektyviai išnagrinėjo pareiškėjo situaciją. Sprendimo motyvai yra nepakankami. Nėra analizės, ar pareiškėja atitiko kitas sąlygas, ar pateikė visus reikiamus dokumentus, nėra apsvaistyta galimybė skirti mažesnę subsidiją, neatsižvelgta į paaiškinimus, kad jog dėl rinkos specifikos negalėjo gauti 3 vienodų komercinių pasiūlymų kiekvienam įrangos elementui, tačiau pateikė alternatyvius pasiūlymus. Sprendimas priimtas neišsamiai išnagrinėjus pareiškėjos pateiktą informaciją. Tai yra pakankamas pagrindas pripažinti Sprendimą neteisėtu. Pagal VAĮ 3 straipsnio 1 dalies 2 punkte įtvirtintą objektyvumo principą viešojo administravimo subjektai privalo visapusiškai ir nešališkai išnagrinėti visus klausimui spręsti reikšmingus duomenis prieš priimdami sprendimą. Šiuo atveju minėtas principas buvo pažeistas, kadangi atsakovė, radusi vieną neatitikimą, nustojo vertinti likusias aplinkybes. Toks formalus požiūris prieštarauja gero administravimo standartams ir teismų formuojamai praktikai (LVAT 2014-11-17 nutartis administracinėje byloje Nr. A858-2430/2014, kurioje pažymėta, kad net ir nustatius tam tikrą paraiškos trūkumą, būtina įvertinti visas faktines aplinkybes bei teisinį reglamentavimą, kad priimtas sprendimas būtų teisingas iš esmės).

Užimtumo tarnyba konsultavo, kad nuomos sutartį galima pateikti vėliau, tačiau vėliau ėmė kelti ir sutarties nebuvimo klausimą. Toks institucijos elgesys suklaidino ir sutrukdė laiku pateikti visus reikalingus dokumentus. Dėl įrangos tiekėjų konsultantė patarė „vis tiek bandyti gauti maksimalų pasiūlymų skaičių, o jei bus skirtingos komplektacijos – nieko tokio, tiesiog pridėti viską“. Pareiškėja taip ir padarė – pridėjo visus 7 gautus pasiūlymus. Vertintojai situaciją suprato kitaip – faktas, kad nebuvo trijų vienodų pasiūlymų, greičiausiai prisidėjo prie neigiamo požiūrio į paraišką (nors formaliai Sprendime tai ir neįvardyta, neoficialiai užsiminta, kad „pasiūlymai tarpusavyje per daug skiriasi“). Taigi, konsultacijos metu pareiškėjai buvo duoti neinformatyvūs ir net klaidinantys nurodymai, dėl kurių ji negalėjo optimaliai parengti paraiškos dokumentų.

Konsultavimo pareiga įtvirtinta Užimtumo įstatyme ir VAĮ. Pagal VAĮ 36 straipsnio 1 dalį, „Administracinę paslaugą teikiantis viešojo administravimo subjektas privalo teikti išsamią informaciją apie administracinės paslaugos teikimo procedūras“. Šiuo atveju administracinė paslauga buvo parama verslui kurti, o Užimtumo tarnyba privalėjo aiškiai ir nedviprasmiškai informuoti pareiškėją apie visus reikalavimus. To nepadarius, laikytina, jog institucija nesilaikė VAĮ 36 str. nuostatų. Be to, Europos Bendrijų Ombudsmenas yra ne kartą pabrėžęs, kad gero administravimo principas apima pareigą administracijai padėti asmeniui gauti jam reikalingą informaciją ir užtikrinti, kad asmuo nebūtų klaidinamas administracijos veiksmų neaiškumo. Užimtumo tarnybos konsultacijos neatitiko gero administravimo standarto – jos buvo daugiau formalumas, o ne reali pagalba pareiškėjai. Pareiškėja iš dalies dėl netinkamų Užimtumo tarnybos konsultacijų negalėjo visiškai teisingai suprasti visų paraiškos reikalavimų.

Jeigu atsakovė manė, kad pasiūlymai nevienodi ir todėl netinkami, ji privalėjo apie tai informuoti pareiškėją ir suteikti galimybę patikslinti duomenis. To nebuvo padaryta. Teisės aktuose nėra reikalavimo, kad trys pasiūlymai būtų identiški – paprastai reikalaujama trijų alternatyvių komercinių pasiūlymų. Tai ir buvo padaryta. Reikalauti absoliučiai vienodų pasiūlymų būtų perteklinis formalizmas, be to, rinkos situacija tokio reikalavimo objektyviai neleidžia įgyvendinti. Tiek VAĮ 3 straipsnio 1 dalies 3 punktas, tiek bendrieji teisės principai (protingumo ir racionalumo principai) draudžia viešojo administravimo subjektui reikalauti neįmanomų dalykų. Todėl pareiškėjos pateiktų 7 pasiūlymų negalima vertinti kaip paraiškos trūkumo – priešingai, tai kruopštus pasirengimas (surinko daugiau pasiūlymų nei reikalaujama).

Nuomos sutarties nepateikimas buvo lengvai pataisomas – pareiškėja būtų galėjusi šį dokumentą pridėti per labai trumpą laiką, jei tik būtų buvusi informuota apie tokį poreikį. Užimtumo tarnyba nesudarė galimybės vėliau papildyti nuomos sutartimi. Pagal VAĮ 36 straipsnio 2 dalį ir bendruosius procedūros principus, jei asmens prašyme trūksta dokumentų ar duomenų, institucija privalo nustatyti protingą terminą trūkumams pašalinti. Atsakovė nesilaikė tokio reikalavimo – ji nei karto neinformavo pareiškėjos apie nuomos sutarties trūkumą iki pat sprendimo priėmimo. Net jei pareiškėja turėjo žinoti apie būtinybę pateikti sutartį (nors konsultacijų metu jai buvo pasakyta kitaip), vis vien atsakovė turėjo suteikti galimybę šį trūkumą ištaisyti. Nuomos sutarties nepateikimas paraiškos teikimo momentu neturėtų sudaryti pagrindo atmesti paraiškos. Sprendime apie tai neužsiminta – vadinasi, šis klausimas nebuvo vertintas. Tačiau ateityje (jei paraiška bus nagrinėjama pakartotinai) pareiškėja nenori, kad šis aspektas liktų neaiškus, todėl iš anksto pateikė sutartį.

Užimtumo tarnyba nesutinka su skundo reikalavimais ir prašo skundą atmesti kaip nepagrįstą. Paaaiškino, kad pareiškėja Užimtumo tarnybai 2025-02-06 pateikė Paramos verslui kurti paraišką (toliau – Paraiška) subsidijai gauti. Paramos verslui kurti (toliau – PVK) priemonė organizuojama Lietuvos Respublikos užimtumo įstatyme nustatyta tvarka, o PVK paraiškų pateikimo, nagrinėjimo ir vertinimo tvarka yra nustatyta Užimtumo rėmimo priemonių įgyvendinimo sąlygų ir tvarkos apraše, patvirtintame Lietuvos Respublikos socialinės apsaugos ir darbo ministro 2017-06-30 įsakymu Nr. A1-348 (toliau – Užimtumo rėmimo priemonių aprašas) ir Aktyvios darbo rinkos politikos priemonių taikymo tvarkos apraše, patvirtintame Užimtumo tarnybos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos direktoriaus 2022-07-04 įsakymu Nr. V-197 (toliau – ADRPP taikymo aprašas).

Užimtumo rėmimo priemonių aprašo 53 punkte nurodyta, kad „Asmuo, siekiantis gauti paramą verslui kurti (toliau – PVK paraiškos teikėjas), <...> pateikia Užimtumo tarnybos direktoriaus nustatytos formos PVK paraišką ir šių dokumentų kopijas: 53.1. dokumentų, pagrindžiančių lėšų darbo vietoms steigti poreikį (patalpų, valdomų turto valdymo teise, remonto darbų, darbo vietos įrengimo projektų ir jų sąmatų, steigiamai darbo vietai reikalingų darbo priemonių poreikio pagrindimo pagal darbo pobūdį (technologinio darbo proceso aprašymo ir kt.), steigiamoje darbo vietoje numatytų vykdyti pareigų aprašymo); 53.2. ne mažiau kaip 3 tiekėjų pasiūlymų dėl planuojamų įsigyti darbo priemonių ir (ar) ne mažiau kaip 3 tiekėjų pasiūlymų dėl planuojamų remonto darbų patalpose, reikalingose darbo vietoms įrengti (jeigu remontui prašoma subsidija); 53.3. jeigu planuojamos išlaidos patalpoms įrengti, remontuoti, – dokumentų, patvirtinančių šio turto valdymo teisę ne mažiau kaip 36 mėnesius nuo numatomos darbo vietos įsteigimo dienos

(pavyzdžiui: Nekilnojamojo turto registro išrašų, nuomos, panaudos sutarčių), jeigu šių duomenų nėra Nekilnojamojo turto registre“. Tokios pačios nuostatos numatytos ir ADRPP taikymo aprašo 196 punkte. Užimtumo rėmimo priemonių aprašo 59 punkte nustatyta, kad „Užimtumo tarnyba Užimtumo tarnybos direktoriaus nustatyta tvarka ir terminais įvertinusi PVK paraiškas: 59.1. jas atmeta, jei PVK paraiškos teikėjas neatitinka Užimtumo įstatymo 44 straipsnio 3 (išskyrus Aprašo 59.3 papunktyje nurodytą atvejį) ir 4 dalyse, 47 straipsnio 1 ir 2 dalyse, Aprašo 49 punkte nustatytų reikalavimų ir Aprašo 48 bei 50 punktuose nustatytų sąlygų <...>“.

Pagal ADRPP taikymo aprašo 201 punktą Priemonių organizavimo skyrius (toliau – POS) „paraiškas išnagrinėja ir įvertina pagal paraiškos teikėjo ir PVK paraiškų atitikties Užimtumo rėmimo priemonių apraše numatytiems reikalavimams vertinimo formą (aprašo 41 priedas). PVK paraiškos atitiktis Užimtumo rėmimo priemonių aprašo reikalavimams nustatoma PVK paraiškos pateikimo dienai <...>“. POS atliko pareiškėjo Paraiškos vertinimą, užpildė ADRPP taikymo aprašo 41 priedą bei Sprendime nurodė, kad Paraiška neatitinka ADRPP taikymo aprašo 41 priedo 1 punkte ir 1.3 papunktyje nurodyto kritinio vertinimo kriterijaus, t. y. Užimtumo įstatymo 44 straipsnio 4 dalyje nurodyto reikalavimo (ADRPP taikymo aprašo 201, 201.1 papunkčiai, Užimtumo rėmimo priemonių aprašo 59, 59.1 papunkčiai). Nustačius PVK paraiškos neatitiktį kritiniams kriterijams numatyta teisinė pasekmė – Paraiška atmetama ir toliau nebenagrinėjama.

ADRPP taikymo aprašo 41 priedo 1 punkte nurodyta, kad PVK paraiškos teikėjas turi atitikti Užimtumo įstatymo 44 straipsnio 3 ir 4 dalyse nurodytus reikalavimus.

Užimtumo įstatymo 44 straipsnio 4 dalies 1 punkte nurodyta, kad „šio straipsnio 2 dalies 1 punkte ir 3 dalyje nustatytais atvejais vienai darbo vietai negali viršyti 31 Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydžio. <...>“. ADRPP taikymo aprašo 41 priedo 1.3 papunktyje nurodytas kritinis vertinimo kriterijus – paramos darbo vietoms steigti dydis vienai darbo vietai neviršija 31 MMA. 2025 m. maksimali PVK subsidijos suma vienai steigiamai darbo vietai negalėjo viršyti 32 178 Eur (31xMMA (1038 Eur)).

Teisės aktai nenumato galimybės pateiktoje PVK paraiškoje ištaisyti planuojamos steigti darbo vietos sąmatos sumą. Užimtumo įstatymas numato konkrečią sumą, kurią viršijus PVK paraiška atmetama. Užimtumo įstatymo 44 straipsnio 4 dalies sąlyga, nustatanti PVK paramos dydį, t. y. suma vienai darbo vietai negali viršyti 31 MMA, yra būtinoji sąlyga, kurios privaloma laikytis tiek PVK paraišką teikiančiajam, tiek jos vertinimą atliekančiai Užimtumo tarnybai.

Asmuo turi pateikti Paraišką, atitinkančią turiniui ir formai keliamus reikalavimus. PVK paraiškos teikėjui tenka pareiga tinkamai užpildyti PVK paraišką, pateikiant išsamią ir teisingą informaciją, už PVK Paraiškoje nurodytų duomenų teisingumą yra atsakingas PVK paraiškos teikėjas. Paraiškoje pareiškėja planavo steigti spaudos preso operatoriaus darbo vietą sau ir sąmatoje nurodė (*duomenys neskelbtini*) Eur prašomos subsidijos lėšų dydį. POS, vadovaudamas ADRPP taikymo aprašo 59.1 papunkčiu, įvertino Paraišką ir nustatė, jog Paraiškos sąmatoje nurodytas prašomos subsidijos lėšų dydis vienai darbo vietai nurodytas didesnis nei 31 MMA (32 178 Eur), todėl padarė išvadą, kad Paraiška neatitiko ADRPP taikymo aprašo 41 priedo 1 punkte ir 1.3 papunktyje nurodytų kritinių vertinimo kriterijų. Dėl to buvo pažeisti Užimtumo įstatymo 44 straipsnio 4 dalies reikalavimai.

ADRPP taikymo aprašo 39 priedu yra patvirtintos PVK paraiškos formos, kurią turi užpildyti PVK paraiškų teikėjai, išnašoje nurodyta „Kiekvienos atskirai darbo vietos subsidijos dydis negali viršyti maksimalaus leidžiamo subsidijos dydžio vienai darbo vietai steigti (31 Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydžio)“. Ši informacija buvo matoma teikiant PVK paraišką. Iš Užimtumo rėmimo aprašo 59.1 papunkčio matyti, kad gali būti tikslinami tik tie pateiktų PVK paraiškų neatitikimai (trūkumai), kurie nepatenka į Užimtumo įstatymo 44 straipsnio 3 (išskyrus Aprašo 59.3 papunktyje nurodytą atvejį) ir 4 dalis, 47 straipsnio 1 ir 2 dalis, Užimtumo rėmimo aprašo 48, 49 ir 50 punktų apimtį. Kadangi draudimas paramos darbo vietoms steigti dydis vienai darbo vietai negali viršyti 31 MMA dydžio sumos įtvirtintas Užimtumo įstatymo 44 straipsnio 4 dalyje, šis neatitikimas negali būti tikslinamas. Užimtumo rėmimo aprašo 59.1 papunktyje numatyta, kad PVK paraiškas „atmeta, jei PVK paraiškos teikėjas neatitinka Užimtumo įstatymo 44 straipsnio 3 (išskyrus Aprašo 59.3 papunktyje nurodytą atvejį) ir 4 dalyse, 47 straipsnio

1 ir 2 dalyse, Aprašo 49 punkte nustatytų reikalavimų ir Aprašo 48 bei 50 punktuose nustatytų sąlygų“. Atmestini pareiškėjos skundo argumentai, kad Užimtumo tarnyba turėjo leisti ištaisyti Paraiškos trūkumus, kadangi pagal PVK paraiškos vertinimą reglamentuojančius teisės aktus, PVK paraiškoje nurodytai subsidijos sumai viršijus nustatytus maksimalius dydžius, tai priskirtina neatitinkamai kritiniams vertinimo kriterijams ir PVK paraiška atmetama be teisės ištaisyti trūkumus. POS taip pat neturėjo pareigos pareikalauti iš pareiškėjos Paraiškos patikslinimo. Priešingu Užimtumo tarnybos elgesio atveju būtų pažeistas lygiateisiškumo principas (VAĮ 3 straipsnio 6 punktas) ir (ar) nepiktnaudžiavimo valdžia principas (VAĮ 3 straipsnio 8 punktas).

Užimtumo tarnyba, vykdydama ADRPP taikymo aprašo 195 punkte įtvirtintą pareigą „KAS teikia konsultavimo dėl verslo kūrimo paslaugą užimtiems asmenims ir bedarbiams, POS organizuoja paramos verslui kurti mokymus.“ vedė mokymus PVK paraiškų pateikimo klausimais, kuriuose buvo pristatyta PVK priemonė ir reikalavimai asmenims pretenduojantiems į valstybės paramą. Užimtumo tarnybos interneto puslapyje buvo viešai pateikiama informacija apie PVK atrankas ir reikalavimus teikiamoms paraiškoms, taip pat ir informacija, kad PVK paraiškoje vienos planuojamos darbo vietos subsidijos dydis negali viršyti 31 MMA (šiuo metu – iki 32 178 Eur). Pareiškėjos teisės pateikti teisės aktų reikalavimus atitinkančią Paraišką nebuvo apribotos ar suvaržytos, priešingai, pareiškėjai buvo sudarytos visos galimybės susipažinti su reikalavimais teikiamoms PVK paraiškoms tiek Užimtumo tarnybos interneto puslapyje, tiek dalyvaujant PVK konsultacijose.

PVK reglamentuojantys teisės aktai visiems PVK paraiškų teikėjams turi būti taikomi vienodai. PVK rėmimas yra susijęs su valstybės lėšų, skiriamų darbo užimtumui remti ir darbo užimtumo rėmimo priemonėms įgyvendinti, todėl nėra ir negali būti vertinamas kaip neišsenkantis ir gaunamas nepaisant nustatytų sąlygų ir teisės aktų reikalavimų. Šių lėšų skirstymas bei panaudojimas sąlygojamas ekonominio pagrįstumo, naudingumo ir skaidrumo principų. PVK paraiškos teikėjas, privalo atidžiai vykdyti kandidato gauti subsidiją pareigas, įskaitant ir pareigą pateikti Paraišką, atitinkančią turiniui ir formai keliamus reikalavimus. Sprendimas atitinka VAĮ 10 straipsnio 5 dalies nuostatas.

Skundas atmestinas

Pagal byloje pateiktus dokumentus nustatyta, kad Užimtumo tarnybai pareiškėja 2025-02-06 pateikė prašymą „Paramos verslui kurti teikimas“ (toliau – Paraiška), kuriame nurodė planuojamą vykdyti kito spausdinimo veiklą, darbo vietos pavadinimas – spaudos preso operatorius, pagrindinė darbo diena atitiks standartinę darbo savaitę, sąmata iš viso: (*duomenys neskelbtini*) Eur subsidijos lėšos (100 proc.), 0 Eur nuosavos lėšos (0 proc.), (*duomenys neskelbtini*) Eur visa kaina.

Užimtumo tarnybos POS parengtame 2025-03-31 Paramos verslui kurti paraiškų atitikties Užimtumo rėmimo priemonių apraše numatytiems reikalavimams vertinime Nr. VD(19.1)-1832 (ADRPP taikymo aprašo 41 priedas) kritinis 1 vertinimo kriterijus – paraiškos teikėjas atitinka Užimtumo įstatymo 44 straipsnio 3 ir 4 dalies reikalavimus: 1.3 paramos darbo vietoms steigti dydis vienai darbo vietai neviršija 31,00 Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydžio sumos, įvertintas neigiamai.

Sprendime informuojama, kad Užimtumo tarnyba įvertino Paraiškos ir jos priedų atitikimą reikalavimams, nurodytiems Užimtumo įstatyme, Užimtumo rėmimo priemonių apraše ir ADRPP taikymo apraše. POS, vadovaudamasis ADRPP taikymo aprašo 201 punktu ir Užimtumo rėmimo priemonių aprašo 59 punktu, vertindamas Paraišką pagal ADRPP taikymo aprašo 41 priedą, kuriame nurodyti kritiniai ir nekritiniai vertinimo kriterijai, nustatė, kad Paraiška neatitinka 1.3 papunktyje nurodyto kritinio vertinimo kriterijaus (paramos darbo vietoms steigti dydis vienai darbo vietai neviršija 31,00 Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydžio sumos). Paraiškos teikėjas neatitinka Užimtumo įstatymo 44 straipsnio 4 dalies 1 punkto reikalavimo, t. y. paramos darbo vietoms steigti dydis šio straipsnio 2 dalies 1 punkte ir 3 dalyje nustatytais atvejais vienai darbo vietai negali viršyti 31 Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydžio sumos. Paraiškos teikimo dienai minimalus darbo užmokestis yra 1038 Eur, maksimali prašomos subsidijos suma negali viršyti 32 178 Eur ir jei numatomoje įsteigti darbo vietoje bus nustatyta ne visa darbo diena ar ne visa darbo savaitė, paramos

dydis mažinamas proporcingai. Pareiškėjos prašomos subsidijos dydis yra 34 865,16 Eur. Atsižvelgus į nustatytą kritinį Paraiškos trūkumą, vadovaujantis ADRPP taikymo aprašo 201.1 papunkčiu, kad „nustaćius PVK paraiškos neatitiktį vertinant kritinius Aprašo 41 priede numatytus atitikties vertinimo kriterijus, POS vedėjo sprendimu PVK paraiška atmetama, išskyrus Aprašo 41 priedo 1.1 papunktyje numatytą vertinimo kriterijų“, Užimtumo rėmimo priemonių aprašo 59.1 papunkčiu, kad „Užimtumo tarnyba Užimtumo tarnybos direktoriaus nustatyta tvarka ir terminais įvertinusi PVK paraiškas jas atmeta, jei PVK paraiškos teikėjas neatitinka Užimtumo įstatymo 44 straipsnio 3 (išskyrus Aprašo 59.3 papunktyje nurodytą atvejį) ir 4 dalyse, 47 straipsnio 1 ir 2 dalyse, Aprašo 49 punkte nustatytų reikalavimų ir Aprašo 48 bei 50 punktuose nustatytų sąlygų“ Paraiška atmetama ir toliau nenagrinėjama.

Ginčo situacijai vertinti aktualūs toliau nurodyti teisės aktai.

Lietuvos Respublikos užimtumo įstatymo 44 straipsnio „Parama darbo vietoms steigti ar pritaikyti“ 1 dalies 3 punkte nurodyta, kad darbo vietoms steigti ar pritaikyti teikiama parama verslui kurti, 3 dalyje nurodyta, kad šio straipsnio 1 dalies 2 ir 3 punktuose nurodyta parama teikiama subsidijos gavėjams šio įstatymo 46 ir 47 straipsniuose nurodytais atvejais, mokant subsidiją darbo priemonėms, būtinoms tiesioginėms darbo funkcijoms steigiamoje darbo vietoje atlikti, įsigyti ar turto valdymo teise ne mažiau kaip 36 mėnesius nuo numatomos darbo vietos įsteigimo dienos valdomoms patalpoms, reikalingoms darbo vietai įrengti, remontuoti, jeigu planuojamos išlaidos patalpoms įrengti, remontuoti neviršija 50 procentų visos subsidijos steigiamoms darbo vietoms dydžio, 4 dalies 1 punkte nurodyta, kad paramos darbo vietoms steigti ar pritaikyti dydis: „1) šio straipsnio 2 dalies 1 punkte ir 3 dalyje nustatytais atvejais vienai darbo vietai negali viršyti 31 Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydžio. Šis dydis taikomas, kai numatoma įsteigti darbo vietas ir įdarbinti šio įstatymo 46 ir 47 straipsniuose nurodytus asmenis arba pritaikyti darbo vietas šio įstatymo 45 straipsnyje nurodytiems asmenims, nustatant jiems Lietuvos Respublikos darbo kodekse numatytą savaitės darbo laiko trukmę. Numatant įsteigti darbo vietas ir įdarbinti šio įstatymo 46 ir 47 straipsniuose nurodytus asmenis, nustatant jiems ne visą darbo dieną arba ne visą darbo savaitę, kaip nurodyta Lietuvos Respublikos darbo kodekse, išskyrus šio įstatymo 25 straipsnio 1, 2 ir 3 punktuose nurodytų asmenų, kurie dėl sveikatos būklės gali dirbti ne visą darbo dieną ar ne visą darbo savaitę, įdarbinimo atvejus, paramos dydis mažinamas proporcingai, atsižvelgiant į numatomą dirbti darbo laiką (valandas)“.

Užimtumo rėmimo priemonių aprašo 53 punkte nurodyta, kad asmuo, siekiantis gauti paramą verslui kurti (toliau – PVK paraiškos teikėjas), <...> pateikia Užimtumo tarnybos direktoriaus nustatytos formos PVK paraišką ir šių dokumentų kopijas: 53.1. dokumentų, pagrindžiančių lėšų darbo vietoms steigti poreikį (patalpų, valdomų turto valdymo teise, remonto darbų, darbo vietos įrengimo projektų ir jų sąmatų, steigiamai darbo vietai reikalingų darbo priemonių poreikio pagrindimo pagal darbo pobūdį (technologinio darbo proceso aprašymo ir kt.), steigiamoje darbo vietoje numatytų vykdyti pareigų aprašymo); 53.2. ne mažiau kaip 3 tiekėjų pasiūlymų dėl planuojamų įsigyti darbo priemonių ir (ar) ne mažiau kaip 3 tiekėjų pasiūlymų dėl planuojamų remonto darbų patalpose, reikalingose darbo vietoms įrengti (jeigu remontui prašoma subsidija); 53.3. jeigu planuojamos išlaidos patalpoms įrengti, remontuoti, – dokumentų, patvirtinančių šio turto valdymo teisę ne mažiau kaip 36 mėnesius nuo numatomos darbo vietos įsteigimo dienos (pavyzdžiui: Nekilnojamojo turto registro išrašų, nuomos, panaudos sutarčių), jeigu šių duomenų nėra Nekilnojamojo turto registre; 53.4. vykdomai veiklai reikalingų leidimų, licencijų (jeigu informacijos apie juos nėra Licencijų informacinėje sistemoje), kuriuos PVK paraiškos teikėjas gali gauti teikdamas PVK paraišką. Šio aprašo 59 punkte nurodyta, kad Užimtumo tarnyba, Užimtumo tarnybos direktoriaus nustatyta tvarka ir terminais įvertinusi PVK paraiškas: 59.1. jas atmeta, jei PVK paraiškos teikėjas neatitinka Užimtumo įstatymo 44 straipsnio 3 (išskyrus Aprašo 59.3 papunktyje nurodytą atvejį) ir 4 dalyse, 47 straipsnio 1 ir 2 dalyse, Aprašo 49 punkte nustatytų reikalavimų ir Aprašo 48 bei 50 punktuose nustatytų sąlygų; 59.2. elektroniniu paštu kreipiasi į PVK paraiškos teikėją dėl PVK paraiškos trūkumų pašalinimo, jei PVK paraiška ir jos priedai neatitinka aprašo reikalavimų pagal Užimtumo tarnybos direktoriaus nustatytą PVK paraiškų atitikties apraše

numatytiems reikalavimams vertinimo formą arba jei PVK paraiškoje jos teikėjo nurodyta lėšų suma planuojamoms įsigyti darbo priemonėms ar patalpų remonto darbams viršija PVK paraiškos teikėjo pateiktuose ne mažiau kaip 3 tiekėjų pasiūlymuose nurodytų sumų vidurkį; 59.3. elektroniniu paštu kreipiasi į PVK paraiškos teikėją, siūlydama išbraukti iš PVK paraiškos darbo priemones, nebūtinai tiesioginėms darbo funkcijoms steigiamoje darbo vietoje atlikti, ir atitinkamai sumažinti finansavimo poreikį, nurodytą darbo vietos įrengimo projekto sąmatoje, jei Užimtumo tarnyba nustato, kad kai kurios PVK paraiškoje numatytos įsigyti darbo priemonės nebūtinai tiesioginėms darbo funkcijoms steigiamoje darbo vietoje atlikti.

ADRPP taikymo aprašo 196 punkte nurodyta, kad užimtas asmuo ar bedarbis, planuojantis dalyvauti PVK priemonėje, <...> teikia PVK paraišką (šio aprašo 39 priedas) kartu su Užimtumo rėmimo priemonių aprašo 53 punkte nurodytomis dokumentų kopijomis. 200 punkte nurodyta, kad PVK paraiškose: 200.1. planuojamoms darbo vietoms steigti dydis kiekvienai darbo vietai atskirai negali viršyti Užimtumo įstatymo 44 straipsnio 4 dalyje nurodyto dydžio. 201 punkte nurodyta, kad POS PVK paraiškas išnagrinėja ir įvertina pagal paraiškos teikėjo ir PVK paraiškų atitikties Užimtumo rėmimo priemonių apraše numatytiems reikalavimams vertinimo formą (41 priedas). PVK paraiškos atitiktis Užimtumo rėmimo priemonių aprašo reikalavimams nustatoma PVK paraiškos pateikimo dienai: 201.1. nustačius PVK paraiškos neatitiktį vertinant kritinius aprašo 41 priede numatytus atitikties vertinimo kriterijus, POS vedėjo sprendimu PVK paraiška atmetama, išskyrus aprašo 41 priedo 1.1 papunktyje numatytą vertinimo kriterijų, o apie priimtą sprendimą atmesti PVK paraišką, per 3 darbo dienas nuo tokio sprendimo priėmimo raštu (elektroninėmis ryšio priemonėmis) informuojamas kiekvienas PVK paraiškos teikėjas atskirai, pateikiant POS vedėjo sprendimo kopiją, jame nurodant aiškias ir išsamias PVK paraiškos atmetimo priežastis, teisinius pagrindus ir apskundimo tvarką; 201.2. nustačius PVK paraiškos neatitiktį vertinant nekritinius Aprašo 41 priede numatytus atitikties vertinimo kriterijus ir (ar) nustačius, kad kai kurios PVK paraiškoje numatytos įsigyti darbo priemonės nebūtinai tiesioginėms darbo funkcijoms steigiamoje darbo vietoje atlikti, POS vedėjo sprendimu per 3 darbo dienas nuo sprendimo priėmimo raštu (elektroniniu paštu) paraiškos teikėjo prašoma pašalinti nustatytus PVK paraiškos trūkumus ir (ar) siūloma PVK paraiškos teikėjui išbraukti iš PVK paraiškos darbo priemones, nebūtinai tiesioginėms darbo funkcijoms steigiamoje darbo vietoje atlikti, ir atitinkamai sumažinti finansavimo poreikį, nurodytą PVK paraiškos sąmatoje (toliau – pasiūlymas). Trūkumų pašalinimui ir (ar) sutikimo su pasiūlymu pateikimui nustatomas 5 darbo dienų terminas, šį terminą skaičiuojant, nuo pranešimo apie nustatytus PVK paraiškos trūkumus ir (ar) pasiūlymo išsiuntimo dienos. PVK paraiška gali būti tikslinama tik vieną kartą: <...>.

ADRPP taikymo aprašo 41 priedas (Paramos verslui kurti paraiškų atitikties Užimtumo rėmimo priemonių apraše numatytiems reikalavimams vertinimo forma) kritinis 1 vertinimo kriterijus – paraiškos teikėjas atitinka Užimtumo įstatymo 44 straipsnio 3 ir 4 dalies reikalavimus: 1.3 paramos darbo vietoms steigti dydis vienai darbo vietai neviršija 31,00 Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintos minimalios mėnesinės algos dydžio sumos. ADRPP taikymo aprašo 39 priedo (Paramos verslui kurti paraiškos forma) 12 dalis yra darbo vietos sąmata, kurioje paaiškinta, kad kiekvienos atskirai darbo vietos subsidijos dydis negali viršyti maksimalaus leidžiamo subsidijos dydžio vienai darbo vietai steigti (31 Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintos minimalios mėnesinės algos dydžio), paraiškos teikėjas patvirtina, kad paraiškoje ir kituose dokumentuose pateikta informacija yra teisinga, bei turi pasirašyti.

VAĮ 1 straipsnio 1 dalyje reglamentuota, kad šis įstatymas nustato viešojo administravimo principus, viešojo administravimo sritis, viešojo administravimo subjektų sistemą ir administracinės procedūros organizavimo pagrindus; ūkio subjektų veiklos priežiūros pagrindines nuostatas; garantuoja asmenų teisę apskusti viešojo administravimo subjektų veiksmus, neveikimą ar administracinius sprendimus, taip pat teisę į įstatymais pagrįstą ir objektyvų asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimą; įtvirtina kitas asmenų ir viešojo administravimo subjektų teises ir pareigas viešojo administravimo srityje. Šio įstatymo 3 straipsnyje nurodyta, kad viešojo administravimo subjektai savo veikloje vadovaujasi, be kita ko, įstatymo viršenybės principu, kuris reiškia, kad administraciniai sprendimai, susiję su asmenų teisių ir pareigų įgyvendinimu, visais atvejais turi būti

pagrįsti įstatymais (4 punktas), išsamumo principu, kuris reiškia, kad viešojo administravimo subjektas į prašymą ar skundą turi atsakyti aiškiai ir argumentuotai, nurodydamas visas prašymo ar skundo nagrinėjimui įtakos turėjusias aplinkybes ir konkrečias teisės aktų nuostatas, kuriomis rėmėsi vertindamas prašymo ar skundo turinį (5 punktas). Viešojo administravimo įstatymo 10 straipsnio 5 dalyje nurodyti reikalavimai, taikytini administraciniam sprendimui. VAĮ 10 straipsnio 5 dalyje nurodyta, kad administraciniame sprendime, be kita ko, turi būti nurodyta: administracinio sprendimo teisinis ir faktinis pagrindas ar kitos administraciniam sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės (5 punktas); administracinio sprendimo motyvai (6 punktas).

Ginčas kilo dėl Užimtumo tarnybos Sprendimo, kuriuo pareiškėjos Paraiška buvo atmesta kaip neatitinkanti Užimtumo įstatymo 44 straipsnio 3 ir 4 dalies nuostatų, nes Paraiškoje nurodyta prašoma subsidijos lėšų suma viršijo 31 MMA. Pareiškėja nesutinka su Sprendimu tuo aspektu, kad Sprendime konstatuota neatitiktis 31 MMA kriterijui yra nepagrįsta faktinėmis aplinkybėmis, Sprendimas negali būti laikomas pakankamai motyvuotu, pagrįstu ir teisėtu VAĮ prasme.

Komisija pažymi, kad pagal Užimtumo rėmimo priemonių aprašo 53 punktą PVK paraiškos teikėjui yra numatyta pareiga pateikti Užimtumo tarnybos direktoriaus nustatytos formos PVK paraišką ir dokumentų kopijas. Užpildęs paraišką paraiškos teikėjas patvirtina, kad paraiškoje ir kituose dokumentuose pateikta informacija yra teisinga, bei pasirašo. Vadinas, pareiškėja, siekdama gauti paramą verslui kurti, turėjo Užimtumo tarnybai pateikti tinkamai užpildytą ir pasirašytą paraišką.

Paraiškos forma yra patvirtinta ADRPP taikymo aprašo 39 priedu (Paramos verslui kurti paraiškos forma), kurios 12 dalyje įrašomi sąmatos duomenys, taip pat yra paaiškinta, kad kiekvienos atskirai darbo vietos subsidijos dydis negali viršyti maksimalaus leidžiamo subsidijos dydžio vienai darbo vietai steigti (31 Lietuvos Respublikos Vyriausybės patvirtintos minimaliosios mėnesinės algos dydžio). Pagal ADRPP taikymo aprašo 200.1 papunktį planuojamoms darbo vietoms steigti dydis kiekvienai darbo vietai atskirai negali viršyti Užimtumo įstatymo 44 straipsnio 4 dalyje nurodyto dydžio.

Taigi, reikalavimas neviršyti darbo vietos subsidijai skiriamos 31 MMA dydžio sumos yra reglamentuotas Užimtumo įstatymo 44 straipsnio 4 dalies 1 punkte, nurodytas Paraiškos formoje, patvirtintoje ADRPP taikymo aprašo 39 priedu, ir ADRPP taikymo aprašo 200.1 papunktyje. Atsižvelgus į tai, pareiškėja, kaip PVK paraiškos teikėja, iki Paraiškos pateikimo turėjo susipažinti su šiais teisės aktais ir jų nuostatomis, kurie reglamentuoja paraiškų pildymo ir teikimo sąlygas, įskaitant ir sąlygą, kad darbo vietos subsidijos dydis negali viršyti maksimalaus leidžiamo subsidijos dydžio vienai darbo vietai steigti (31 MMA dydžio). Pareiškėja turėjo Užimtumo tarnybai pateikti tinkamai užpildytą paraišką, kurioje turėjo nurodyti ir apskaičiuotą sąmatos dydį. Atsižvelgus į tai, pareiškėja skunde Komisijai nepagrįstai teigia, kad nebuvo informuota kaip elgtis, jei planuotos išlaidos viršytų maksimalų finansavimo dydį.

Užimtumo tarnyba, įvertinusi Paraiškos duomenis nustatė ir Sprendime nurodė, kad Paraiškos teikimo dienai minimalus darbo užmokestis yra 1038 Eur, maksimali prašomos subsidijos suma negali viršyti 32 178 Eur (jei numatomoje įsteigti darbo vietoje bus nustatyta ne visa darbo diena ar ne visa darbo savaitė, paramos dydis mažinamas proporcingai), pareiškėjos prašomos subsidijos dydis yra (*duomenys neskelbtini*) Eur. Komisijos vertinimu, Sprendime Užimtumo tarnyba nurodė faktinius duomenis, reikalingus padaryti išvada, jog pareiškėjos prašoma subsidijos suma viršija 31 MMA dydį, t. y. nurodė pareiškėjos prašomos subsidijos dydį, 31 MMA dydį ir šiuos duomenis palygino. Komisijos vertinimu, Užimtumo tarnyba Sprendime nurodė faktinius duomenis (pagrindus) kuriais rėmėsi priimdama Sprendimą. Pareiškėja skunde neginčija šių duomenų.

Komisija pažymi, kad pareiškėja Paraiškoje nurodė ir įsigyti reikalingas darbo priemones. Pareiškėja skunde Komisijai nurodė, kad atsižvelgus į pasirinktą įrangos komplektaciją (nuo didžiausios apie (*duomenys neskelbtini*) tūkst. Eur iki neviršijusios 31 MMA dydžio) sąmatos dydis skirtusi, tačiau tik pareiškėja, o ne Užimtumo tarnyba, turėjo nuspręsti kokios komplektacijos darbo priemonės bus reikalingos darbo vietai steigti ir jas nurodyti Paraiškoje.

Pareiškėja skunde Komisijai teigia, kad faktas, jog nebuvo trijų vienodų pasiūlymų, greičiausiai prisidėjo prie neigiamo vertintojų požiūrio į paraišką (nors formaliai Sprendime tai ir neįvardyta, neoficialiai užsiminta, kad „pasiūlymai tarpusavyje per daug skiriasi“), be to, Paraiška vertinta neigiamai dėl nepateiktos nuomos sutarties. Tačiau šiems teiginiams pagrįsti pareiškėja nepateikė jokių įrodymų, o Sprendime nėra duomenų kad dėl šių priežasčių Paraiška buvo atmesta. Todėl šie pareiškėjos teiginiai atmestini kaip nepagrįsti faktiniais įrodymais.

Pareiškėja skunde Komisijai teigia, kad iš dalies dėl netinkamų Užimtumo tarnybos konsultacijų negalėjo visiškai teisingai suprasti visų paraiškos reikalavimų. Komisija pažymi, kad šiems teiginiams pagrįsti pareiškėja nepateikė konkrečių įrodymų, t. y. nenurodė kokios konkreti konsultacija ar jos dalis buvo neteisinga ir suklaidino pareiškėją. Todėl šie pareiškėjos teiginiai vertinami kaip nepagrįsti.

Užimtumo tarnyba Paraišką vertino vadovaudamasi, be kita ko, Užimtumo rėmimo priemonių aprašo 59 punktu, kuriame nurodyti Užimtumo tarnybos veiksmai (sprendimai) įvertinus PVK paraiškas. Kaip minėta, pagal Užimtumo rėmimo priemonių aprašo 59.1 papunktį Užimtumo tarnyba, Užimtumo tarnybos direktoriaus nustatyta tvarka ir terminais įvertinusi PVK paraiškas jas atmeta, jei PVK paraiškos teikėjas neatitinka Užimtumo įstatymo 44 straipsnio 3 ir 4 dalyse nustatytų sąlygų. Pagal ADRPP taikymo aprašo 201.1 papunktį nustatytus PVK paraiškos neatitiktį vertinant kritinius aprašo 41 priede numatytus atitikties vertinimo kriterijus, POS vedėjo sprendimu PVK paraiška atmetama. Taigi, nurodytuose teisės aktuose yra nurodytos nuostatos (teisės normos) kokios pasekmės taikomos (paraiška atmetama), jei paraiškos teikėjas neatitinka Užimtumo įstatymo 44 straipsnio 3 ir 4 dalyse nustatytų sąlygų.

Kaip minėta, Užimtumo tarnybai nurodytų teisės aktų pagrindu yra pareiga išnagrinėti ir įvertinti gautą pareiškėjos Paraišką. Užimtumo tarnyba, vertindama pareiškėjos Paraišką rėmėsi teisės aktais – nustatiusi, kad sąmata viršija 31 MMA, padarė pagrįstą išvadą, kad Paraiška neatitinka Užimtumo įstatymo 44 straipsnio 3 ir 4 dalyse nustatytų sąlygų ir ADRPP taikymo aprašo 41 priedo 1.3 papunktyje nurodyto kritinio vertinimo kriterijaus, todėl vadovaudamasi ADRPP taikymo aprašo 201.1 papunkčiu Paraišką pagrįstai atmetė.

Komisijos vertinimu, Užimtumo tarnyba Sprendime nurodė teisės aktus ir jų nuostatas, kuriais rėmėsi priimdama Sprendimą, be to, Sprendime nurodyti faktiniai duomenys yra susieti su teisės normomis, nurodyti sprendimo priėmimo motyvai.

Pareiškėja skunde nurodė, kad Užimtumo tarnyba nesudarė galimybės pareiškėjai patikslinti Paraišką, nesiaiškino, ar pareiškėja sutinka finansuoti likusią dalį savo lėšomis. Komisija pažymi, kad paraiška atmetama (ADRPP taikymo aprašo 201.1 papunktis) nustatytas, kad PVK paraiškos teikėjas neatitinka Užimtumo įstatymo 44 straipsnio 3 ir 4 dalyse nustatytų sąlygų. Atsižvelgus į tai, kad Paraiška buvo atmesta šiuo pagrindu, todėl Užimtumo tarnyba neturėjo teisinio pagrindo sudaryti galimybę pareiškėjai paraišką patikslinti. Komisija sutinka su Užimtumo tarnybos atsiliepime nurodytu paaiškinimu, kad iš Užimtumo rėmimo aprašo 59.1 papunkčio matyti, kad gali būti tikslinami tik tie pateiktų PVK paraiškų neatitikimai (trūkumai), kurie nepatenka į Užimtumo įstatymo 44 straipsnio 3 (išskyrus Aprašo 59.3 papunktyje nurodytą atvejį) ir 4 dalis, 47 straipsnio 1 ir 2 dalis, Užimtumo rėmimo aprašo 48, 49 ir 50 punktų apimtį. Kadangi draudimas paramos darbo vietoms steigti dydis vienai darbo vietai negali viršyti 31 MMA dydžio sumos įtvirtintas Užimtumo įstatymo 44 straipsnio 4 dalyje, šis neatitikimas negali būti tikslinamas.

Komisija pažymi, kad Sprendime yra nurodytos faktinės aplinkybės, teisės aktai ir jų nuostatos, konkrečios teisės normos susietos su objektyviais duomenimis (faktais), paaiškinta sprendimo esmė, todėl Komisijos vertinimu, iš šių duomenų galima suprasti, dėl kokių juridinę reikšmę turinčių faktų yra priimtas Sprendimas. Komisijos vertinimu, Sprendimas atitinka VAĮ 10 straipsnio 5 dalies reikalavimus administracinio sprendimo turiniui, pagal kuriuos administraciniame sprendime turi būti nurodomi administracinio sprendimo teisinis ir faktinis pagrindas ar kitos administraciniam sprendimui įtakos turėjusios aplinkybės (5 punktas), administracinio sprendimo motyvai (6 punktas). Todėl naikinti Sprendimo nėra pagrindo.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a :

Pareiškėjos 2025-04-29 skundą atmesti.

Sprendimą per vieną mėnesį nuo sprendimo priėmimo bylos šalys turi teisę apskųsti Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatyme nustatyta tvarka.

Komisijos posėdžio pirmininkė

Ingrida Sabaliauskienė

Komisijos nariai

Eglė Bilevičiūtė

Žydrūnas Plytnikas